

Berliner Philharmoniker & Kirill Petrenko —Mozart i Schumann

Palau 100

Dimarts, 2 de maig de 2023 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Agrolimen

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEÓ
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
ARTES ESCENICAS Y LA MUSICA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Louise Alder, soprano

Berliner Philharmoniker

Kirill Petrenko, director

I

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Simfonia núm. 25, en Sol menor, KV 183/173dB

Allegro con brio

Andante

Menuetto

Allegro

Exsultate jubilate, KV 165/158a

Allegro

Andante

Allegro

II

Robert Schumann (1810-1856)

Simfonia núm. 4, en Re menor, op. 120

Ziemlich langsam-Lebhaft

Romanze: Ziemlich langsam

Scherzo: Lebhaft

Langsam-Lebhaft

Durada aproximada del concert: primera part, 35 minuts | pausa de 20 minuts | segona part, 30 minuts.

#clàssics #llegendes

Agrolimen

Poema

el terra i el cel

dibuixa dues línies horitzontals, paral·leles.
comença per la de sota.

deixa-hi, a l'entremig,
prou espai per respirar, per morir-hi.

desvesteix l'ull.
arrisca't a no dir-hi la teva.

Eduard Escoffet

El terra i el cel (LaBreu edicions, 2013)

Palau
de la Música
Catalana

Abonaments
a la carta
a partir de
3 concerts!

La Patètica de Txaikovski
amb musicAeterna & Currentzis

Cantates de Bach
amb Les Arts Florissants & Agnew

Goyescas de Granados
amb Javier Perianes

Juan Diego Flórez

Il Tamerlano de Vivaldi
amb l'Accademia Bizantina & Dantone

Seong-Jin Cho, piano

Patricia Kopatchinskaja & Fazil Say

Joyce DiDonato & Il Pomo d'Oro

Xavier Sabata & Vespres d'Arnadí

Juan de la Rubia & Cor de Cambra del Palau

Wagnerisme
amb l'Orquestra del Gran Teatre
del Liceu & Pons

Abonaments a la carta fins al 15% de descompte

Comentari

La visita de la Berliner Philharmoniker i el seu director titular, Kirill Petrenko, és un dels grans esdeveniments de la temporada. I ho és tant per la rellevància del mític conjunt alemany com pels seus llaços històrics amb el Palau de la Música Catalana, que, des de la seva inauguració el 1908, va buscar la projecció internacional contractant la millor orquestra del món sota la direcció del compositor i director d'orquestra alemany Richard Strauss: els tres concerts que va dirigir al Palau els dies 15, 16 i 17 de maig, en el marc dels actes inaugurals, d'entrada ja van posar el temple modernista al nivell més alt de la qualitat artística.

Tradició, identitat i excel·lència artística es donen la mà en el programa que ofereixen en aquesta vetllada, que reuneix dues joies del catàleg de Wolfgang Amadeus Mozart (Salzburg, 1756-Viena, 1791) i la *Quarta Simfonia* de Robert Schuman (Zwickau, Saxònia, 1810-Endenich, Bonn, 1856).

Classicisme, doncs, per obrir el programa. De fet, les *Simfonies* de Franz Joseph Haydn i Mozart constitueixen els fonaments més sòlids per construir un so orquestral de màxima qualitat. Molts directors asseguren que la seva música és la millor medicina per curar els excessos del repertori romàntic. Després de tocar molta música romàntica i postromàntica, res millor que una saludable immersió en el classicisme i les seves provades virtuts –equilibri, elegància i transparència sonora– per obtenir un so orquestral de gran puresa.

Podrem gaudir d'aquesta transparència sonora en el lluminós motet *Exsultate, jubilate, KV165/158a*, peça famosa que Mozart, amb disset anys acabats de complir, va escriure a Milà el gener del 1773 per al *castrato* Venanzio Rauzzini, creador del paper titular de la seva òpera *Lucio Silla*. Estructurat en tres moviments, com una cantata simfònica, s'obre amb un recitatiu *secco* que és seguit per una ària de gran espiritualitat i bellesa expressiva, i que conclou, en un clima de màxim lluïment vocal, de tall operístic, amb un “Al·leluia” final d'agilitats enlluernadores.

A Mozart, que va sentir passió per l'òpera durant tota la seva vida, no li va ser fàcil viure exclusivament del talent musical a Viena com a compositor independent, lliure de les seves obligacions al servei de l'Arquebisbat de Salzburg. Va travessar èpoques de relativa prosperitat econòmica amb l'èxit popular de la seva música, especialment amb la col·lecció de *Concerts per a piano i orquestra*, que li van donar fama i diners durant un temps, però amb el gènere simfònic va mantenir una relació menys visceral. La *Simfonia núm. 25, en Sol menor, KV 183/173dB*, escrita a la fi del 1773, és la primera simfonia en tonalitat menor del seu catàleg i adquireix una rellevància especial per la densitat i alè dramàtic. “Mai s’havia anat tan lluny en una pàgina d’aquest tipus”, escriu el crític Arturo Reverter al seu llibre *Mozart* (“Guías Scherzo”). “*Les síncopees repetides, la dramàtica caiguda de setena disminuïda, la sonoritat, els acords de les quatre trompes, els xocs harmònics, els jocs contrapuntístics del tràgic primer moviment, la dolçor de les cordes amb sordina de l’«Andante», el vigor del «Menuetto» o els emocionals unisons del «Finale» són trets que mostren la rellevància de la composició, un clar antecedent de la posterior Simfonia en Sol menor, la famosa núm. 40, KV 550*”.

Robert Schumann va deixar els seus senyals d’identitat a la simfonia romàntica. Coneixia a fons el llegat de Ludwig van Beethoven i també el de Franz Schubert: la seva *Simfonia en Do major* va ser una revelació per al compositor alemany. De fet, l’estrena a Leipzig de l’última simfonia del compositor vienès, el 1839, onze anys després de la seva mort, dirigida per Felix Mendelssohn, va fer revifar els desitjos de Schumann d’endinsar-se en el gènere simfònic.

Enrere quedaven dos intents, el primer l’any 1832, als vint-i-dos anys, amb la redacció d’una *Simfonia en Sol menor* de la qual només va acabar dos moviments –anomenada *Simfonia de Zwickau* (Editorial Peters). Tampoc va arribar a bon port un segon intent, el 1837, d’una altra simfonia, però dos anys després, fascinat per la *Gran* de Schubert, va escriure la *Simfonia núm. 1, en Si bemoll major, op. 38, “Primavera”*, que seria estrenada, amb èxit, el 31 de març de 1841 a la Gewandhaus de Leipzig sota la batuta de Mendelssohn.

Encara que el piano va ser el seu mitjà natural d'expressió, Schumann també va buscar en l'orquestra un so propi, afí al seu univers poètic, als climes d'exaltació lírica que caracteritzen la seva música. Davant els persistents judicis negatius sobre la perícia orquestradora del compositor, el legendari director George Szell va fer-ne una apassionada defensa de les simfonies en un article publicat el 1960, amb motiu dels 150 anys del naixement de Schumann. *“Constató amb tristesa com els mèrits de Schumann i la influència de les seves obres simfòniques són generalment subestimades. Pel que respecta a mi, veig en ell el creador de la simfonia romàntica i l'inventor, no sols de belles melodies, sinó el creador també de noves i interessants troballes que no han deixat d'influir i estimular els grans compositors que l'han succeït. Cap bon director necessita fer retocs ni canvis en l'orquestració, només fa falta trobar els temps adequats, les dinàmiques precises perquè l'orquestra de Schumann s'expressi amb brillantor”*, afirmava Szell.

Cronològicament, la *Simfonia núm. 4, en Re menor, op. 120* és en realitat la segona que va escriure, encara que tanqui el seu catàleg per la data de la revisió. Va ser un regal a la seva dona, Clara Wieck, amb motiu del seu vint-i-dosè aniversari, el 13 de setembre de 1841, pocs mesos després de l'estrena de la *Simfonia Primavera*. No va ser tan apreciada com l'anterior i, dotze anys després, va revisar la partitura en una segona versió amb millores en l'orquestració que va ser estrenada l'1 de març de 1853 a Düsseldorf.

La *Quarta* és la més rupturista de les quatre que integren el seu cicle. No prescindeix de l'esquema tradicional en quatre moviments, però dota d'una coherència ambiciosa i intensitat el discurs simfònic, tot enllaçant els moviments sense pauses. Escoltar la *Quarta* és, en aquest sentit, un pur plaer, de tan grans com en són la unitat de l'obra i els estrets llaços temàtics. El tema inicial del primer moviment, “*Ziemlich langsam-Lebhaft*”, reapareix com a segon tema en el segon moviment, “*Romanze: Ziemlich langsam*” i en el trio de l’“*Scherzo: Lebhaft*”.

El lirisme més íntim dona vol a la preciosa “*Romanze*”, mentre que l’“*Scherzo*” és una mostra de poder, en un ardent clima marcat pel gust de Schumann pels contrastos. En el moviment final –“*Langsam-Lebhaft*”– sorprèn el seu geni a l'hora de generar una tensió creixent a partir d'una introducció lenta que esclata amb una força increïble en una última i vigorosa secció que condueix a una coda apoteòsica.

Avançament de temporada
2023–2024

Palau
de la Música
Catalana

—*Palau 100*

19.10.23

Ensemble Pygmalion & Pichon
—*Requiem* de Mozart

26.10.23

London Symphony Orchestra
& Pappano
—*Així parlà Zaratustra* de Strauss

21.11.23

Orquestra Nacional de Lió
& Znaider
—*Simfonia núm. 1* de Brahms

21.12.23

Accentus, Insula Orchestra
& Equilbey
—*El Messies* de Händel

22.01.24

Orquestra Filharmònica
de Dresden & González
—Mahler i Strauss

13.02.24

Balthasar Neumann
& Hengelbrock
—*Requiem* de Brahms

14.02.24

Balthasar Neumann
& Hengelbrock
—*Lobgesang* de Mendelssohn

18.03.24

Monteverdi Choir, English
Baroque Soloists & Gardiner
—*Israel a Egipte* de Händel

22.04.24

Philharmonia Orchestra
& Gardiner
—*Sisena* de Dvořák

28.05.24

Los Angeles Philharmonic
& Dudamel
—*Simfonia del Nou Món*
de Dvořák

Abona't a Palau 100 (10 concerts) a partir de 202 euros a
www.palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.
Abonaments a la carta a la venda a partir del 15 de maig.
Entrades individuals a la venda a partir del 29 de maig.

Biografies

Louise Alder, soprano

© Gerard Collett

Va rebre la primera Beca Kiri Te Kanawa al Royal College of Music. Va guanyar el premi per a joves cantants de la International Opera 2017, el premi del públic Dame Joan Sutherland al Cardiff Singer of the World 2017, el Concurs de Joves Solistes Britànics (2015) i va guanyar el Premi John Christie 2014.

El 2022-23 va cantar el paper de Fiordiligi de *Così fan tutte* (Bayerische Staatsoper) i Anna Trulove de *The rake's progress* a Glyndebourne. Entre els seus èxits recents figuren Susana de *Le nozze di Figaro* (Opernhaus de Zuric); Susana i Sophie (Staatsoper de Viena); Susana, Marcelina, Fidelio i Gretel de *Hänsel und Gretel* (Bayerische Staatsoper); Museta de *La bohème* (ENO); Cleopatra de *Gulio Cesare* (Theater an der Wien); Zerlina de *Don Giovanni* i el rol principal de *La Calisto* (Teatro Real); Zerlina novament, per a la ROH Covent Garden; Sofia, Zerlina i Lucia de *The rape of Lucretia* (Glyndebourne); Ilia, Idomeneo i Pamina de *La flauta màgica* (Garsington Opera); Gilda de *Rigoletto*, Susana, Pamina, Despina de *Così fan tutte*, Cleopatra, Romilda, Serse, Sofia, Gretel i el rol principal de *La guineu astuta* (Oper de Frankfurt).

En concert també ha cantat la *Segona Simfonia* de Mahler (amb la London Symphony dirigida per Rattle), *Quarta Simfonia* de Mahler (Bayerisches Staatsorchester i Jurowski), *La guineu astuta* de Janáček (Accademia Nazionale di Santa Cecilia i Hruša), *Exsultate, jubilate* de Mozart (Berliner Philharmoniker i Kirill Petrenko), *Quatre últimes cançons* de Strauss (Ulster Orchestra i Rustioni) als BBC Proms, el paper titular de *Teodora* també als Proms i a la Wiener Konzerthaus; el protagonista de *Semele* (Monteverdi Choir i Gardiner); *Escenes de 'Faust' de Goethe* de Schumann (Royal Concertgebouw Orchestra i Gardiner), *El Messies* (New York Philharmonic i Bicket); *Novena Simfonia* de Beethoven (Filharmònica de Tokio i Nott), i àries de Mozart a la Salzburg Mozartwoche (Mahler Chamber i Harding).

En recital ha actuat a la Schubertiada de Schwarzenberg, Wigmore Hall, BBC Proms, Musikverein de Graz, Alte Oper de Frankfurt, Fundación Juan March, LIFE Victoria de los Ángeles (Barcelona), Barber Institute de Birmingham, Bath Mozartfest, Snape Maltings, i als festivals de *lieder* de Brighton i Oxford i a Perth amb Deutsch, Middleton, Matthewman, Drake i Vignoles.

Els seus enregistraments inclouen cançons franceses a *Chère nuit* (Chandos). Ha publicat igualment *The russian connection* (Chandos) i un disc amb *lieder* de Strauss, *Through life and love* (Orchid Classics), tots dos amb Middleton. Ha participat com a Lucia a l'àlbum de *The rape of Lucretia* (Opus Arte) i com a Silandra de *L'Orontea* de Cesti (OEHMS Classics-Frankfurt Oper).

Berliner Philharmoniker

© Stephan Rabold

Fundada el 1882 com a entitat plenament autònoma, fa molt de temps que és una de les principals orquestres mundials. Durant les primeres dècades de trajectòria va ser modelada i definida pels primers directors titulars: Hans von Bülow, Arthur Nikisch i Wilhelm Furtwängler, seguits per Herbert von Karajan el 1955.

Al capdavant de la Berliner Philharmoniker, Karajan va desenvolupar una estètica sonora i una cultura interpretativa úniques que van fer famosa l'orquestra arreu del món. El 1967 Karajan va fundar el Berliner Philharmoniker Osterfestspiele (Festival de Pasqua de la Berliner Philharmoniker), que des del 2013 se celebra cada any a Baden-Baden.

Claudio Abbado va esdevenir-ne el director titular el 1989, càrrec que va exercir durant tretze anys, fins al 2002, període en què va posar un nou èmfasi en la programació de concerts, principalment amb la inclusió de composicions contemporànies. En finalitzar la seva vinculació amb la formació, Sir Simon Rattle va ser-ne elegit el director titular, que va assumir el càrrec en el període 2002-2018. Sota l'acurat lideratge de Rattle, la Berliner Philharmoniker va continuar ampliant el seu repertori i proposant formats de concert innovadors.

El 2009 es va posar en funcionament la plataforma de vídeo Digital Concert Hall, en què els concerts de la Berliner Philharmoniker són emesos en directe i després també s'ofereixen com a enregistraments en format de vídeo. Cinc anys després, el 2014, l'orquestra també va fundar el seu propi segell discogràfic: Berliner Philharmoniker Recordings.

Kirill Petrenko és el director titular de la Berliner Philharmoniker des del 2019. El repertori clàssic i romàntic, la música russa i els compositors injustament oblidats són els focus principals de la programació en el seu mandat. Un altre aspecte important per a Kirill Petrenko és el programa educatiu de la Berliner Philharmoniker, amb el qual l'orquestra arriba a nous públics.

La Fundació Berliner Philharmoniker rep el suport del Land de Berlín i del Govern Federal alemany, així com el suport generós del Deutsche Bank com a patrocinador principal.

Kirill Petrenko, director

© Monika Rittershaus

Nascut a Omsk (Sibèria), va iniciar la seva formació a la seva ciutat i posteriorment va continuar els estudis a Àustria. Va començar la carrera com a director d'orquestra en òpera al Theater Meininger i a la Komische Oper de Berlín.

Actualment ocupa el càrrec de director titular i artístic de la Berliner Philharmoniker des de la temporada 2019-20.

Entre els anys 2013 i 2020 va ser director general de música de la Bayerische Staatsoper. També va actuar com a director convidat als principals teatres d'òpera del món, entre els quals la Wiener Staatsoper, Royal Opera House Covent Garden de Londres, Opéra National de París, Metropolitan Opera de Nova York i Festival de Bayreuth.

A més de la seva tasca com a director operístic, ha dirigit les més importants orquestres simfòniques internacionals a Viena, Munic, Dresden, París, Amsterdam, Londres, Roma, Chicago, Cleveland i Israel. Des que va debutar el 2006 dirigint la Berliner Philharmoniker, han aprofundit una sèrie de continguts programàtics conjuntament. Així, hi ha desenvolupat el repertori clàssic i romàntic, amb la *Novena Simfonia* de Beethoven que va acarar en assumir el càrrec.

Però alhora, ha incorporat compositors injustament oblidats, com Josef Suk i Erich Wolfgang Korngold, juntament amb el repertori d'obres russes, de les quals ha interpretat les òperes de Txaikovski, *Mazepa*, *Iolanta* i *La dama de piques*, en què s'ha centrat darrerament.

L A M I T A D

DE LOS REFUGIADOS Y DESPLAZADOS

SON NIÑOS Y NIÑAS

AYÚDANOS A PROTEGERLES

haz una donación por **transferencia**:
La Caixa ES42 2100 2262 1602 0028 6870
(concepto Berliner Philharmoniker)
o por **Bizum** código ONG: **02971**

www.eacnur.org · 900 900 532

©UNHCR/Hannah Maule-finch

La protección internacional para las personas refugiadas es el corazón del trabajo del Comité español de ACNUR, partner nacional de UNHCR. Berliner Philharmoniker apoya su labor para construir un futuro mejor y más seguro para los refugiados y desplazados

Formació

Berliner Philharmoniker

Kirill Petrenko, director titular

Violins I

Noah Bendix-Balgley, primer concertino

Daishin Kashimoto, primer concertino

Vineta Sareika-Völkner, primer concertino

Krzysztof Polonek, concertino

Zoltán Almási

Maja Avramović

Helena Madoka Berg

Simon Bernardini

Alessandro Cappone

Aline Champion

Luiz Felipe Coelho

Luis Esnaola

Sebastian Heesch

Aleksandar Ivić

Hande Küden

Kotowa Machida

Álvaro Parra

Johanna Pichlmair

Bastian Schäfer

Harry Ward

Roxana Wisniewska

Dorian Xhoxhi

Violins II

Marlene Ito, primer lider
Thomas Timm, primer lider
Christophe Horák, lider
Philipp Bohnen
Stanley Dodds
Cornelia Gartemann
Angelo da Leo
Anna Mehlin
Christoph von der Nahmer
Raimar Orlovsky
Simon Roturier
Bettina Sartorius
Rachel Schmidt
Armin Schubert
Christa-Maria Stangorra
Christoph Streuli
Eva-Maria Tomasi
Romano Tommasini

Viola

Amihai Grosz, primer solista
Diyang Mei, primer solista
Naoko Shimizu, solista
Micha Afkham
Julia Gartemann
Matthew Hunter
Ulrich Knörzer
Sebastian Krunnies
Walter Küssner
Ignacy Miecznikowski
Martin von der Nahmer
Allan Nilles
Kyoungmin Park
Tobias Reifland
Joaquín Riquelme García
Martin Stegner
Wolfgang Talirz

Violoncel

Bruno Delepelaire, primer solista

Ludwig Quandt, primer solista

Martin Löhr, solista

Olaf Maninger, solista

Rachel Helleur-Simcock

Christoph Igelbrink

Solène Kermarrec

Stephan Koncz

Martin Menking

David Riniker

Nikolaus Römisch

Dietmar Schwalke

Uladzimir Sinkevich

Knut Weber

Contrabaix

Matthew McDonald, primer solista

Janne Saksala, primer solista

Esko Laine, solista

Martin Heinze

Michael Karg

Stanisław Pajak

Edicson Ruiz

Gunars Upatnieks

Janusz Widzyk

Piotr Zimnik

Flauta

Sébastien Jacot, solista

Emmanuel Pahud, solista

Michael Hasel

Jelka Weber

Egor Egorkin, flauta piccolo

Oboe

Jonathan Kelly, solista

Albrecht Mayer, solista

Christoph Hartmann

Andreas Wittmann

Dominik Wollenweber, trompa anglesa

Clarinet

Wenzel Fuchs, solista
Andreas Ottensamer, solista
Alexander Bader
Matic Kuder
Andraž Golob, clarinet baix

Fagot

Daniele Damiano, solista
Stefan Schweigert, solista
Barbara Kehrig
Markus Weidmann
Václav Vonášek, contrafagot

Trompa

Stefan Dohr, solista
Paula Ernesaks
László Gál
Johannes Lamotke
Georg Schreckenberger
Sarah Willis
Andrej Žust

Trompeta

Guillaume Jehl, solista
Andre Schoch
Bertold Stecher
Tamás Velenczei

Trombó

Christhard Gössling, solista
Olaf Ott, solista
Jesper Busk Sørensen
Thomas Leyendecker
Stefan Schulz, trombó baix

Tuba

Alexander von Puttkamer

Timbal

Vincent Vogel
Wieland Welzel

Percussió

Raphael Haeger

Simon Rössler

Franz Schindlbeck

Jan Schlichte

Arpa

Marie-Pierre Langlamet

Orgue

Tobias Berndt, músic convidat

Junta de l'orquestra

Stefan Dohr

Eva-Maria Tomasi

Direcció de comunicació/medis

Philipp Bohnen

Olaf Maninger

Text

Wolfgang Amadeu Mozart: *Exsultate jubilate, KV 165/158a*

Exsultate, jubilate,
o vos animae beatae,
dulcia cantica canendo,
cantui vestro respondendo,
psallant aethera cum me.
*Exulteu, alegreu-vos,
oh vosaltres, ànimes felices,
tot cantant dolços cants,
i que en resposta als vostres cants
els cels cantin amb mi.*

Fulget amica dies,
iam fugere et nubila et procellae;
exortus est justis
inexpectata quies.
Undique obscura regnabat nox;
surgite tandem laeti,
qui timuistis adhuc,
et iucundi aurorae fortunatae
frondes dextera plena et lilia date.
*El dia agradable resplendeix,
ja se n'han anat els núvols i les tempestes;
per als justos,
ha esclatat una calma inesperada.
La negra nit regnava a tot arreu;
els que fins ara heu tingut por,
torneu-vos ben alegres i joiosos per l'albada
fortunada;
oferiu garlandes i lliris a mans plenes.*

Tu virginum corona,
tu nobis pacem dona,
tu consolare affectus,
unde suspirat cor.

Alleluja, alleluja.
*Tu, corona de les verges,
dona'ns la pau,
consola el neguit
pel qual els nostre cor sospira.*
Al·leluia, al·leluia.

També et pot interessar...

Palau 100

Diumenge, 14.02.23 – 20 h
Sala de Concerts

musicAeterna

Teodor Currentzis, director

R. Strauss: *Metamorfosis*

P. I. Txaikovski: *Simfonia núm. 6, en Si menor, op. 74, “Patètica”*

Preus: de 25 a 150 euros

Palau Grans Veus

Dimecres, 24.05.23 – 20 h
Sala de Concerts

Juan Diego Flórez, tenor
Vincenzo Scalera, piano

Cançons i àries d'òpera

Preus: de 35 a 150 euros

Palau Grans Veus

Dimarts, 06.06.23 – 20 h
Sala de Concerts

Joyce DiDonato, mezzosoprano

Il Pomo d'Oro

Maxim Emelyanychev, director

Obres d'Ives, Portman, Cavalli, Händel, Gluck, Mahler, Wagner,
Valentini, Marini i Mysliveček

Preus: de 30 a 60 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

